

не съ малко скърбъ. Ако и да упорствувахъ да ся неустѣпва на бащѣ ви това право дѣто да располага съ вѣното, не мя послушахъ; а едвамъ и на силѣ извършихъ да остане не отчуждима едната третя часть отъ недвижимыйтъ имотъ на майкѣ ви, и то доклѣ не бы дала майка ви законното си съизволеніе. Суетно или по-добрѣ, бесчеловѣчно промышленіе отъ моѣтъ дружбѣ, защото гибелното туй условіе, като ся пріе за да оздрави спокойствіето ѣ, то напротивъ изработи най-жестокитѣ ѣ мѣжы, сирѣчь онѣзи распри които може бы да сте чували многожды, и прѣдъ които ся грабнуваше малко по малко отъ рѣцѣтъ на клетѣтъ послѣднійтъ ѣ дѣлъ, хлѣбътъ на дѣцата ѣ.

— Молю ви ся, Господине!

— Имате право, Господине и тѣй нека дойдемъ на настоящето. Щомъ ми възложихте работытъ си, за първъ длѣжность счетовъ да вы придумамъ да пріемите да ся воспользуйте отъ секвестраніето на отеческото ви наслѣдіе.

— Отрекохъ ся, защото ся докачаше бащинѣтъ ми паметъ.

Г. Ловепень, като мѣтнѣ връзъ мене единъ испытателенъ погледъ, както си имаше обычай, подкачи пакъ думѣтъ си. — Дѣто ще ся каже незнаете, че като отвърляте това законно право, земате на себеси всичкитѣ дългове на наслѣдіето, още и когато тѣ надминуваъ неговѣтъ стойность. За това съ прискърбіе ви извѣстявамъ